

Competició jacobina

Lluís Bonada

L'Obra Completa' de Sagarra, de 3i4, incorpora 'El poema de Montserrat'.

GALERIA

73

Tot a punt per al dia gran de la Muixeranga

Rosanna Melià

Algemesí celebra les seues festes patronals els dies 7 i 8 de setembre.

OPINIO

10

Pobres... d'esperit

Francesc Viadel

11

Dolars, rubles i míssils

Toni Canís

13

Txernomirdin, segona volta

Llibert Ferri

14

Els espies es malfien

Xavier Vinader

15

L'agressor és...

Xavier Rius-Sant

16

'Ensumalles'

Ramon Barnils

La clau de l'afer

J. J. Pérez Benlloch

Lliçons de centralisme

Pau Viciano

17

Al·legoria del color

Martí Domínguez

82

Vida de Sant Gregori

Joan Francesc Mira

El ministre de l'Interior francès, Jean-Pierre Chevènement, ha tornat a demostrar aquests dies que, en jacobinisme, França sempre serà la primera, per molt que des d'Espanya i fins i tot des dels PPCC, de tant en tant, algú els vulga atrapar. Chevènement no vol que el català, llengua pròpia de Catalunya Nord, hi sigui cooficial amb el francès. A més d'això, aquest cop, però, Chevènement ha anat més enllà fins i tot que els anticatalanistes francesos més acèrrims, com l'antic prefecte dels Pirineus Orientals, Bernard Bonnet, i s'ha mostrat preocupat per l'afebliment de l'estat espanyol.

Des de Perpinyà, ha calgut que fos l'alcalde Joan-Pau Alduy qui critique les afirmacions del ministre francès i qui recorde que la ideologia jacobina pertany a un temps ja passat. I és que la solidaritat nacional

de què s'enorgulleix Chevènement, també comporta una capital molt rica i unes regions perifèriques cada cop més pobres. Conscient d'això, Alduy fa bé de tenir posada la vista al sud, i és en aquesta direcció que recuperació econòmica, cultural i social van plegades. Una actitud progressista i amb visió de futur que evidentment contrasta i trenca amb el conservadurisme centralista de Chevènement.

El mateix immobilisme retrògrad del ministre francès també ha estat abonat aquests dies pel president del Tribunal Constitucional d'Espanya, Álvaro Rodríguez Bereijo. En aquesta mena de competició de jacobins, Bereijo, que ha criticat la "Declaració de Barcelona", que prudentment demana el reconeixement de la plurinacionalitat d'Espanya, acusant-la de voler trencar

amb la Constitució del 78. Sembla com si en democràcia certes coses no foren susceptibles de discussió. Bereijo està molt lluny del Canadà, on fa pocs dies el Tribunal Suprem va tornar a donar una lliçó de democràcia als nacionalistes espanyols i francesos. La Cort Suprema del Canadà va respondre a un requeriment del govern d'aquell país, confirmant la legalitat democràtica de la independència del Quebec. En el dictamen dels juristes es recorda que "l'ordre constitucional cana-

dencia no pot restar indiferent" davant la voluntat majoritària dels quebequesos. De nou, des del Canadà arriben les lliçons de democràcia i progrés, sense manies ni tabús absurds.

Malauradament, tant Chevènement com Bereijo estan molt lluny de permetre que la democràcia entre en certes habitacions

de l'estat. La seva actitud ens ha tornat a recordar que ells són els veritables encarnadors del nacionalisme excloent, entre altres coses perquè són els únics amb prou poder per exercir com a tals. Les seves actituds deixen en ridícul les rebequeries dels manifestos del Foro Babel, com si tan sols foren simples aprendents.

I a part d'això, però no menys important, són precisament aquestes actituds jacobines d'espanyols i francesos les que, com recordava el batlle de Perpinyà, "obstaculitzen la construcció d'una Europa política que ja no s'ocuparà de formatges ni de caceres sinó de la correcció dels desequilibris, del desenvolupament social i de la pau al món". Però arribar fins ací, com es pot comprovar dia a dia, tampoc serà senzill. ■

"La solidaritat nacional de què s'enorgulleix el ministre de l'Interior francès comporta una capital molt rica i unes regions perifèriques cada cop més pobres."